

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		BÍRÓSÁGI ÜGYSZÁM: Nyírbátori Járásbíróság	
1015 BUDAPEST		előtti 1.P.20.632/2015/41; Nyíregyházi	
DONÁTI U. 35-45.		Törvényszék előtti 2.Pf.20.290/2018/8.	
Ügyszám:		eljárások	
IV/1382 - 3/2018			
Érkezett:		2018 NOV 06.	
ÜGYSZÁM: IV/1382-2/2018		KÉPVISELT PERES FÉL: [REDACTED]	
Példány:	3	Kezelőiroda:	felp.
Melléklet:	0 db		

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott Dr. Herczeg Roland ügyvéd ([REDACTED]), a [REDACTED] indítványozónak a képviseletében eljárva a T. Alkotmánybíróság IV/1382-2/2018 ügyszámú, 2018. szeptember 24. napján kelt felhívásában foglaltaknak eleget téve ezúton kiegészítem korábbi beadványomat és e körben előadom, hogy a fenti ügyszámon benyújtott Alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a Nyíregyházi Törvényszék előtt született 2.Pf.20.290/2018/8. számú ítélet mely részeiben sérti az Alaptörvényt az alábbiak szerint:

I.)

Alaptörvény B) cikk (1):

„Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Az Alaptörvény ezen rendelkezése alapján a **jogállam** olyan állam, ahol a közhatalmat – közte a bírósági jog- és igazságszolgáltatást is – a nyilvános és írott jogszabályok tartalmának megfelelően, és a jogszabályokban meghatározott eljárások keretében, arra feljogosított szervezetek és személyek gyakorolják. A T. Alkotmánybíróság gyakorlata alapján tehát a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket. Ez a jelen esetben azt is jelenti, hogy a **jogszabályokkal összhangban álló döntések születnek** olyan eljárások keretében és **eljárásjogi garanciák mellett**, ahol a bíróságok előtt és a törvények előtt minden jogalany egyenlő. Ezen eljárásjogi garanciák valamennyi a jogállamisághoz fűződő követelmény betartását jelentik, függetlenül attól, hogy ezen követelmények milyen szintű normában jelennek meg, ugyanis csak és kizárólag az eljárási és anyagi jogi normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás. Ugyanakkor a jogállamiság másik követelménye a **jogbiztonság** is: a jognak és az azt alkotó jogiszabályoknak világosnak, egyértelműnek, hatásukat tekintve kiszámíthatónak és a jogalanyok számára előre láthatónak kell lenniük. A jogbiztonság

ugyanakkor garantálja vagy legalábbis garantálnia kell azt is, hogy ne születhessen a jogszabályoknak ellentmondó ítélet a bírói jogalkalmazásban. Ugyanis ha nem áll egy döntés összhangban az anyagi jogi normákkal, akkor már nem kiszámítható a jogalanyok számára, akkor már nem előre láthatóak az egyes jogszabályok rendelkezései és következményei.

A fentiek fényében azonban a Nyíregyházi Törvényszék 2.Pf.20.290/2018/8. számú ítélete megsértette a jogállamiság elvét, ugyanis mind az eljárásjogi garanciák sérültek, mind a jogbiztonság sérült ezen ítélet alapján.

I/1. Az eljárásjogi garanciák sérülése:

Bizonyítási teher jogellenes megváltozása és a bizonyítási teher kiosztásának elmulasztása:

Ezen kérdést a jelen beadványom II/2. részében fejtem ki részletesen, tekintettel arra, hogy az szoros összefüggésben áll más alkotmányos alapjog megsértésével is.

Időbeli hatály:

A jogállamiság megköveteli, hogy az állampolgárokkal szemben kizárólag érvényes és hatályos, továbbá végrehajtható jogszabályokat alkalmazzanak és érvényesítsenek a jogalkalmazók, így a bíróságok is ilyen jogszabályokra alapítsák az ítéletüket.

A perbeli esetben a Törvényszék megkövetelte, hogy a felszerelés körülményeit a felperes a Gesz. 18.5. pontjában foglaltaknak megfelelően bizonyítsa, annak ellenére, hogy a felszerelés időpontjában ezen kötelezettség semmiképpen nem terhelhette a felperest, hiszen az még akkor nem volt hatályban, abban az időben a felperesnek egyetlen kötelezettsége volt, mégpedig hogy hitelesített mérőt helyezzen üzembe.

Az Ítélet maga is rögzíti, hogy ezen előírás még akkor nem volt hatályban, melyet akképpen kívánt kiküszöbölni, hogy az 1959. évi IV. tv. (régi Ptk.) 205. § (3) bek.-e és a 277. § (4) – (5) bek.-eiből levezetve, de valójában a Gesz 18.5 pontja alapján álláspontjává tette azt, hogy ennek ellenére a körülmények ilyenkénti vizsgálata ettől függetlenül elengedhetetlenül szükséges, persze annak ellenére, hogy a mérésügyi törvény 13. § (3) bekezdésében foglalt törvényi vélelem megdöntése nem történt meg. Ennek ellenére a Törvényszék Ítélete mégis megkövetelte a Gesz. 18.5. pontjában foglaltak érvényesülését. (8. oldal 3. bek.)

A sérelmezett döntés a jogállamiság alkotmányos elvét nem tartotta be, mely szerint csak olyan jogszabályt lehet a jogalkalmazóknak alkalmazniuk, amely érvényes és hatályos. Ez esetben a sérelmezett döntés ítélkezése alapjául tette a 19/2009 (I. 30.) Korm. rendelet 1. számú melléklete (a továbbiakban Gesz.) 18.5. pontját, amely az elbírált tényállás tekintetében sem időbeli, sem pedig tárgyi hatállyal nem rendelkezett.

Gesz.18.5. pont, mely szerint: *A plomba sérülésére az engedélyes csak abban az esetben hivatkozhat, ha azokat a felhasználó dokumentáltan, azonosítható módon, sérülésmentes állapotban vette át a földgázelosztótól. A plombák számára, azonosítójára és sérülésmentes külsejére vonatkozóan a felhasználót írásban tájékoztatni kell.*

A hivatkozott rendelkezés a fogyasztásmérő felszerelése körüli kötelezettséget részletezi, ezt figyelembe véve ezen rendelkezés tehát csak olyan fogyasztásmérő felszerelése körülményeinek vizsgálata körében alkalmazható, amelynek a felszerelése időpontjában már hatályban volt. A Gesz. 18.5. pontja, (illetve azt megelőzőn azonos tartalommal de eltérő számozással: 47. § (2) bekezdés) 2009. július 01. napján lépett hatályba. A perbeli fogyasztásmérő felszerelése azonban 2007. június 20-án történt meg, így ezen felszerelés vizsgálatára nem alkalmazható indirekt módon sem a Gesz 18.5. pontja, s annak hiányát a régi Ptk. rendelkezései sem pótolják, mely a felektől csupán együttműködést és tájékoztatást kíván meg, mely meg is történt dokumentáltan.

Azzal, hogy a Törvényszék – mivel az időbeli hatály a konkrét alkalmazást kizárta, épp ezért burkoltan, de mégis az ítéletben elismerve – olyan jogszabályi rendelkezés (GESZ 18.5) tartalmi alkalmazását kívánta meg, mely nem volt hatályban a perbeli esetben, megsértette az indítványozó eljárásbeli garanciáit, ugyanis ezen eljárással szemben szinte esélytelen a bizonyítás, mert olyan tények igazolását követelte meg a Törvényszék, melyek a perbeli időszakban egyetlen jogszabályban sem voltak előírva az indítványozó részére. (Az más kérdés, hogy álláspontom szerint ezen tényeket igazolta mégis az indítványozó.)

I/2. A jogbiztonság sérülése

A Gesz. 18.5 tárgyi hatályának hiánya és törvényi szintű jogszabályba ütközése ellenére ezen rendelkezés a másodfokú eljárás és a Törvényszéki ítéletben történő alkalmazása miatt, illetőleg a nevezett jogszabálynak a Törvényszék értelmezésében annak objektíve végrehajthatatlansága következtében sérült a Törvényszék ítélete miatt a jogbiztonság:

A jogállamiság és jogbiztonság megköveteli, hogy az állampolgárokkal szemben kizárólag érvényes és hatályos, az ítéleti tényállásra tekintettel **tárgyi hatállyal** rendelkező, továbbá végrehajtható jogszabályokat alkalmazzanak és érvényesítsenek a jogalkalmazók, így a bíróságok is ilyen jogszabályokra alapítsák az ítéletüket.

A perbeli esetben a Törvényszék megkövetelte, hogy a felszerelés körülményeit, azaz a plombák átadását „dokumentáltan, azonosítható módon, sérülésmentes állapotban” (II. fokú Ítélet 8. oldal 3. bekezdés) a felperes a Gesz. 18.5. pontjában foglaltaknak megfelelően bizonyítsa, annak ellenére, hogy az csak akkor alkalmazható jelenleg is, ha a szolgáltató a plomba sérülésére hivatkozott volna:

Gesz.18.5. pont, mely szerint: A plomba sérülésére az engedélyes csak abban az esetben hivatkozhat, ha azokat a felhasználó dokumentáltan, azonosítható módon, sérülésmentes állapotban vette át a földgázelosztótól. A plombák számára, azonosítójára és sérülésmentes külsejére vonatkozóan a felhasználót írásban tájékoztatni kell.

Indítványozó hangsúlyozza, hogy a perben nem a plomba SÉRÜLÉSÉRE hivatkozott (azaz, hogy a hiteles plomba megsérült), hanem arra, hogy a plomba tudatos MEGRONGÁLÁSÁVAL, HAMISRA CSERÉLÉSÉVEL a mérő méretlen vételezésre alkalmas állapotba került. E körben (pusztán álláspontunk megerősítéseként) hivatkozunk a Budapest

Környéki Törvényszék 14.Pf.20.089/2017/6. számú ítéletére, mely kifejezetten kiemeli a kettő közötti különbséget.

A jogalkotó itt tudatosan más szavakat használt. A szabálytalan vételezés esetei között az egyes megvalósulási alakzatokban is eltérő szavakat használt.

18.4. Szabálytalan vételezésnek minősül, ha a felhasználó:

a) a fogyasztásmérő berendezésen vagy mérési rendszeren elhelyezett nyomóbélyegzővel lezárt zárópecsét vagy egyéb **jogi zár** (a továbbiakban együtt: **plomba**) **sérülését** a földgázkereskedőnek, vagy a földgázelosztónak **a SÉRÜLÉS észlelését** követő **2 munkanapon belül nem jelenti be,**

b) a fogyasztásmérő berendezésen vagy mérési rendszeren elhelyezett **plomba**, vagy a **mérőberendezés MEGRONGÁLÁSÁVAL** a fogyasztásmérő berendezést **méretlen gáz felhasználására alkalmassá teszi,**

c) a **fogyasztásmérő berendezés MEGRONGÁLÁSÁVAL méretlen gázt vételez,**

A „sérülés” és a „megrongálás” szavaknak a jelentése egészen más. A sérülés főnév a megrongálás ige.

[A MAGYAR NYELV ÉRTELMEZŐ SZÓTÁRA, s I-VII.KÖTET SZERKESZTETTE: A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA NYELVTUDOMÁNYI INTÉZETE]:

Sérülés: Általában a (meg)sérül igével kifejezett történés, folyamat, az a tény, hogy vki, vmi megsérül

Rongál: tárgyas ige -t, -jon (Ismételt v. tartósabb tevékenységével) vminek épségét fokozatosan rontja, használhatóságát (folytonosan) csökkenti; vmit koptat, pusztít. Készakarva, szándékosan rongál vmit.

A sérülés tehát egy már meglévő állapot, amelyet ha észlel a fogyasztó, akkor be kell jelentenie (már ha tudta, hogy milyen volt az eredeti állapot, amelyről a szolgáltató ő előzetesen tájékoztatta), Ehhez képest a rongálás egy tudatos és szándékos cselekvés, mely esetben a szándékosság miatt irreleváns, hogy a szolgáltató tájékoztatta-e a fogyasztót a sérülésmentes külsőről vagy sem.

Ugyanakkor megjegyzendő, hogy ezen sérülésmentes külsőről való tájékoztatás megfogalmazása is arra utal, hogy a jogalkotó itt a hiteles plomba megsérülésére (de a mérőben maradva) gondolt, hiszen a plomba hamisra cserélésre után a hamis plomba is lehet sérülésmentes, attól még hamis marad. Indítványozó azt hangsúlyozza, hogy a Gesz 18.5., illetve a Törvényszék által hivatkozott régi Ptk. 205. (3) bek.-e és 277. § (3)-(5) bek.-e a Törvényszék értelmezésében a jelen tényállásra nem alkalmazható.

1: Felperes **nem a plomba sérült** állapotára hivatkozott, hiszen az már nincs is meg, hanem arra, hogy az eredetit **eltávolították és hamisra cserélték.**

2: A Gesz 18.5 sérülésmentes átadásról és sérülésmentes külsőről való tájékoztatásról szól, míg Indítványozó hiába adja meg ezt a tájékoztatást, **hiszen a probléma abban áll, hogy a plomba hamis, bár sérülésmentes**

3: Indítványozó a fogyasztót ténylegesen **nem is tudja tájékoztatni a sérülésmentes külsőről:**

- a) a hatóság/gyár a hiteles mintát nem adja ki
- b) ha a felperes tudná is ezeket, a **fogyasztó szakértelem hiányában akkor sem tudja eldönteni**, hogy a két plomba azonos-e – megjegyzem, e körülményre maga az alperesi jogi képviselő is hivatkozott 2017. január 23-án iktatott összefoglaló iratában (8. oldal 5. bekezdés!!), illetve a perben csatolásra került [REDACTED] kirendelt igazságügyi szakértő másik, ugyanezen tényállás melletti perben (Nyírbátori Járásbíróság 1.P.20.697/2014 sz.-ú per) adott szakértői véleménye, melyben kifejti a szakértő, hogy a plomba „hamis” voltát, a plombák ellenőrzést csak megfelelő szakértelemmel és megfelelő berendezések és az etalon lenyomat – melyet a Magyar Állam nem ad ki az állmapolgároknak – birtokában lehet elvégezni, mely **szintén arra utal, hogy a Gesz 18.5. pontjának és a Törvényszéki indokolásnak a lényege**, hogy a fogyasztót olyan körülményekről kelljen tájékoztatni, amire kompetenciája van, pl. a **sérülésmentes, s nem a hiteles** külsőről, hiszen a sérülésmentesség az szabad szemmel is észlelhető, s ez esetben a fogyasztó a plombát ért későbbi sérülést felismerheti. Azonban jelen esetben másról van szó, arról, hogy a plombát egy másik sérülésmentes, de hamisra plombára cserélték, így nincs annak jelentősége, hogy a fogyasztó a hiteles plombáról tudta-e hogy az sérülésmentesen hogyan néz ki, hiszen szándékos eljárása következtében tudattartalma átfogta azt a körülményt, hogy hamisra kerül kicserélésre az addigi eredeti plomba.

Mindezek alapján a Törvényszék valójában nem a kereseti kérelemről döntött (hamisra cserélték a plombákat és méretlenül vételeztek a gázmérőn), hanem a plombák sérülésmentes állapotáról. De még ez sem helytálló, mert a leszerelt hamis plombák is sérülésmentesek voltak. Így valójában teljesültek a Törvényszék által a felperesnek előírt bizonyítási teherben foglaltak, ennek ellenére iratellenesen döntött a Törvényszék, mely sérti 28. cikket, a XXIV cikk (1) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes eljáráshoz és a jogi normák céljának és alkotmánnyal összhangban álló értelmezésének, valamint a jogszabályoknak megfelelő ítélethez, a jogbiztonsághoz való alkotmányos alapjogokat.

4: A Gesz 18. 5. pontjában megfogalmazott követelményrendszer tehát nem alkalmazható, mert annak tárgyi hatálya nem terjed ki a jelen eljárással érintett tényállásra, illetve az egyébként sem teljesíthető a jelen perrel érintett problémát érintően (a felperes nem rendelkezik a hiteles etalon plombákkal), így a jogállamisággal ellentétes egy olyan jogszabály alkalmazása, mely a jogalany által objektíve teljesíthetetlen.

5: A Gesz. 18. 5. pontja mint rendeleti szintű jogszabály a mérésügyi törvénnyel ellentétes, így nem alkalmazható. E körben arra hivatkozunk, hogy a Gesz. (rendelet) ellentétes a mérésügyi törvénnyel, hiszen a mérésügyi törvény a hitelesség vélelmének beálltához a hitelesítés tényének igazolását követeli meg, míg a rendelet a hiteles felszerelés bizonyításához a sérülés mentes állapotról való tájékoztatást mint további követelményt követeli meg, azaz szűkíti a törvény érvényesülését.

A Gesz. 18.5 azon esetre vonatkozhat, amikor a fogyasztó a **sérülésre** vonatkozó bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget, hiszen ez esetben csak akkor teheti meg ezt a bejelentést, ha egyáltalán észlelhette a sérülést, azaz ha az aktuális állapotot összetudja hasonlítani az eredeti állapottal, más megfogalmazásban csak akkor lehet tudomása a sérült állapotról, ha

előzőleg tájékoztatva lett a sérülésmentes állapotról. A sérülés jelen esetben nyilvánvalóan egy véletlen következménye, akár a fogyasztótól független körülmények folytán.

A jelen esetben azonban a felperes a **fogyasztásmérő tudatos megrongálására** (tehát nem csupán a plomba hamisra cserélésére) hivatkozik, mely beavatkozást a fogyasztó, vagy az ő felelősségi körébe eső harmadik személy tudatosan végzett a mérőn **(jelen esetben a plombát hamisra cserélte)**, s ez esetben nem szükséges, hogy a beavatkozás idejében tudomással bírjon a sérülésmentes külsőről, hiszen alapvetően megállapítható, hogy a beavatkozása jogellenes.

A jogalkotói akarat ezen többlet tájékoztatás körében arra vonatkozhatott, hogy a fogyasztótól csak úgy várható el a sérülés felismerése, és bejelentése, ha előzőleg tájékoztatva lett a sérülésmentes állapotról, ez azonban nem áll fenn amikor a fogyasztó, illetve a felelősségi körébe eső harmadik személy szándékosan, tudatosan megrongálja a plombát mérőt.

A Törvényszék által hivatkozott, s ennek érdekében a régi Ptk-ból levezetett rendelkezés abban az esetben alkalmazható, **amennyiben a szolgáltató, azaz az indítványozó a plomba sérülésére hivatkozik.** Ez esetben az eddig kifejtettekre hivatkozunk a tekintetben, hogy a Gesz. 18.5. pontjának tárgyi hatálya a jelen panasszal érintett jogvitára miért nem terjed ki, azaz hogy az indítványozó nem ezen körülményre hivatkozott, hanem a fogyasztásmérő hitelesítésének a meghamisítására, azáltal, hogy a hatóságilag elhelyezett hitelesítési plombát hamisra cserélték, a mérő belsejében süléseket okoztak a manipuláció során. Így tehát a hivatkozott rendelkezés nem alkalmazható, mivel nem az abban megjelölt tárgykörben adta elő jogi és ténybeli előadásait az indítványozó, azaz a Gesz. 18.5. pontjának tárgyi hatálya a perre nem terjedt ki.

Annak ellenére, hogy a Gesz 18.5. pontjának mind az időbeli mind a tárgyi hatálya hiányzott, a Törvényszék az indítványozó bizonyítási- terhét, illetve kötelezettségét ezen rendelkezés alapján határozta meg, s így az indítványozótól olyan tények bizonyítását várta el, amelynek a bizonyítására indítványozó nem lett volna köteles a Gesz. 18.5. pontjának figyelembe vétele hiányában. Figyelemmel arra, hogy indítványozó a Gesz 18.5. pontjában foglaltakat nem tudta bizonyítani, pervesztes lett, azonban amennyiben ezen tények bizonyítására nem lett volna köteles úgy pernyertes lehetett volna.

Az **indítványozó Alaptörvényben biztosított joga tehát akképpen sérült**, hogy a Nyíregyházi Törvényszék a jogállamiság alapelvének figyelmen kívül hagyásával elutasította a keresetet, ahelyett, hogy az indítványozó keresete szerinti módon kötelezte volna a perbeli alperest, ugyanis a II. fokú ítélethez egy mind időbeli mind tárgyi hatálytalan jogszabály alkalmazása vezetett. Ez által az indítványozó a perbe vitt igényét nem tudta érvényesíteni.

II.)

Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével és az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben:

XXIV. cikk (1): Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1): Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A fenti három alkotmányos rendelkezés – kiváltképp az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezve – egyszerre több dolgot is jelent, több dolgot is alkotmányos garancia szintre emel:

A jogalkalmazó szervek, köztük a bíróságok az ügyeket, pereket tisztességes módon, tisztességes eljárása keretében kell, hogy lefolytassák. Ez a jog magában foglalja mindenkinnek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések vagy ítéletek meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje, az álláspontját előadhassa, s azt a bíróság a fair eljárás elve alapján figyelembe vegye és mindezek mérlegelését követően hozza meg a bíróság a döntéseit és megindokolja azokat, közte azt is, ha a fél előadását vagy jogi indokait nem vette figyelembe. A tisztességes ügyintézés követelményébe tehát az egyik alapvető alkotóelem az anyagi jogszabályok megtartásával történő döntéshozatal. **De ez a jog magában foglalja az eljárásjogi garanciák betartását is.** Ezen felül a hivatkozott Alaptörvényi rendelkezések azt is deklarálják, hogy a jogszabályoknak olyan értelmezést kell tulajdonítani, mely összhangban áll az Alaptörvénnyel. Azaz a jogszabályok értelmezése során nem térhet el a bíróság az anyagi jogi és eljárásjogi normák értelmétől, céljától és tartalmától, illetve ezek alkotmányos, Alaptörvénnyel való összhangjától. Persze egy adott keretben belül értelmezheti azokat a jogalkalmazó bíróság, de a törvényi rendelkezéssel szembe még a szabad mérlegelésre hivatkozva sem helyezkedhet soha a bíróság! **Ha ezt teszi, akkor megsérti a fél alkotmányos jogait, mert ismét csak sérül a jogbiztonság, a jogrendszer egysége, a kiszámíthatóság és sérül a tisztességes eljáráshoz, ítélezéshez való jog.** Ugyanis egy konkrét törvényi rendelkezéssel szembeni bizonyítási kötelezettség elvárása a bíróság részéről, egy konkrét eljárásjogi szabállyal szembeni bírósági intézkedést jelent, így a tisztességes eljáráshoz, fair ítélezéshez való joga kiüresedik a félnek és ezek a garanciák nem érvényesülnek.

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett törvényszéki ítélet az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán az alábbi esetekben sértette meg az indítványozó alkotmányos jogait:

II/1.

A hivatkozott alkotmányos jog értelmében mindenkinnek joga van a tisztességes bírósági eljáráshoz, mely magában foglalja azt is, hogy **a bíróságok nem hozhatnak kifejezetten contraria legem döntést**, azaz egy törvény által elfogadottnak tekintendő tény további bizonyítását mind az eljárásjogi szabályok, mind az anyagi jogi szabályok értelmében nem követelheti meg a bíróság, hiszen ezáltal az eljáró bíróság az ezen törvényileg bizonyítottnak tekintendő tényre hivatkozó peres felet megfosztja az ezen tényből eredő jogainak gyakorlásától és olyan bizonyítást vár el tőle, mely lehetetlen, ugyanis már az adott konkrét anyagi jogi jogszabály értelmében ez már bizonyított. Ezzel sérülnek mind az eljárásjogi garanciák, mind a jogbiztonság, mint a jogállamiság két alapvető ismérve és feltétele!

A tisztességtelen eljárás – s ezzel a jogállamiság, az eljárásjogi garanciák és jogbiztonság sérülése – abban nyilvánult meg a T. Alkotmánybíróság elé terjesztett Törvényszéki ítéletben, hogy a bár a jogalkotó a polgári perrendtartásról szóló **1952. évi III. tv. 3. § (5) bekezdése** utolsó mondatában úgy rendelkezett, hogy **nem kell a félnek azon tényt bizonyítania, amely tényt törvény vélelmez, vagy jogszabály úgy rendelkezik, hogy az adott tényt az ellenkező bizonyításig valónak kell tekinteni.**

A perbeli esetben az indítványozó, mint felperes azt állította, hogy az alperes részére szabályszerűen, hitelesen adta át a fogyasztásmérőt, mely tényt egy ún. Hitelesítési bizonyítvánnyal igazolt. A szabályszerű, hiteles átadás igazolásának perdöntő jelentősége volt a perben. Ezen Hitelesítési bizonyítvány közokirat – ugyanis a hitelesítést a Magyar Állam szakhatósága végzi és ezt követően a bizonyítványt a Magyar Állam adja ki hatósági eljárás keretében. Ezen tény, azaz hogy az alperes a perbeli fogyasztásmérőt hitelesen vette át, törvényileg vélelmezett volt az 1991. évi XLV. Tv. 13. § (3) és 10. § (3) bekezdése alapján. E körben, azaz hogy a hiteles átadás miatt vélelmezett az utóbbi törvényi rendelkezés alapján, az alábbiakra hivatkozunk: A Hitelesítési bizonyítvány közokirat, mely a Pp. 195. §-a alapján a közokirat – ellenkező bizonyításig – hitelesen tanúsítja a benne foglalt tényeket. A mérésügyi törvény 10. § (3) bekezdése és a 13. § (3) bekezdése értelmében a hitelesség fenn álltához törvényi vélelem fűződik amennyiben a hitelesítés ténye igazolt:

13. § (3) A hitelesített mérőeszközt - az ellenkező bizonyításig úgy kell tekinteni, hogy annak nincs a mérési eredményt befolyásoló hibája.

10. § (3) A hitelesítés tényét a mérőeszközön elhelyezett törvényes tanúsító jel és/vagy hitelesítési bizonyítvány tanúsítja.

A perben a közokirati formában kiadott hitelesítési bizonyítvány rendelkezésre állt, s ezen bizonyítvány tanúsítja a törvényes tanúsító jel, azaz a plomba elhelyezésének megtörténtét és azt, hogy a mérőeszköz hiteles mérésre alkalmas – ellenkező bizonyításig, illetőleg a hitelesítés 10 éves hatályát is!

Mindezek alapján tehát az indítványozó eleget tett azon kötelezettségének, mellyel igazolta, hogy hitelesen adta át a fogyasztónak a mérőt. Ennek ellenére a másodfokú bíróság a törvényileg vélelmezett tény bizonyítását várta el indítványozótól.

A Törvényszék tehát úgy értékelte, hogy a közokirattal szemben a felperesnek (!) bizonyítania kell a plombák és a mérő felszerelési hitelességét (a plomba sérülésmentességét). Megjegyzem a Törvényszéki ítélet teljesen helytelenül egybemossa a plomba sérülésmentességét a plomba hitelességével. Ezen érveléssel a Törvényszék jogszabály ellenesen kiüresíti a törvényi vélelmet és a közokirat fogalmát, mert ezen gondolatmenet alapján bármely közokirati tanúsítás csak és kizárólag a tanúsítás pillanatáig lenne hiteles, azt követően már nem, holott a Pp. hivatkozott rendelkezése ilyen szabályt nem állít fel és ez a joggyakorlattól is idegen. Ez a gondolatmenet és érvrendszer teljesen jogszabályellenes (Pp. és 1991. évi XLV tv.) és veszélyezteti a jogbiztonságot, így ugyanis egyetlen törvényi vélelmet sem lehet elismerni!

A Pp. és a mérésügyi törvény alapján a törvényi vélelemmel szemben van helye ellenbizonyításnak (és nem a vélelem megerősítésére), **a Törvényszék mégis a törvényi vélelemmel szembeni álláspontra helyezkedett** bizonyítékok nélkül, s a bizonyítást – külön végzés nélkül! – **a felperesnek** róta fel azt várva tőle, hogy a **törvényi vélelemben foglaltakat ismételtén bizonyítsa, annak ellenére, hogy a törvényi vélelemmel szembeni**

bizonyításnak lett volna csak helye, mely az alperesnek állt érdekében, így ez az Ő kötelezettsége lett volna!

Mindezzel egyrészt a Törvényszék a perbeli jogszabályok – a Pp. és Mérésügyi törvény törvényi vélelemmel kapcsolatos – szövegét nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, másrészt sértette a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben foglalt jogát is a felperesnek.

A jogállamiság Magyarországon megköveteli hogy a bíróságok a törvényeket betartsák, bár függetlenek, a jogszabályoknak így a törvényeknek alá vannak rendelve. Ez azt jelenti, hogy a bíróság a törvény előírásaival nem mehet szembe eljárása során. A jogállamiságot így kifejezetten sérti, hogy a bíróság a peres féltől elvárja, hogy a törvényileg védelmezett tényeket maga bizonyítsa. Azáltal, hogy a Gesz. 18.5. pontjában megfogalmazott körülmények bizonyítását várta el a Törvényszék a felperestől, lényegében ezt tette, hiszen a törvényi vélem beállításához ilyen feltételek megvalósítása nem szükséges, elég pusztán a hitelesítés tényének az igazolása. A tárgyi törvényi vélelem lényege tehát az, hogy a hitelesítés tényéhez azt a vélelmet fűzi, hogy mindaddig amíg az ellenkezője nem bizonyított a mérőt úgy kell tekinteni, hogy nincs a mérést befolyásoló hibája (a plomba eltávolítása a joghatályos mérésre való alkalmasságot megszünteti, így a mérőnek mérést befolyásoló hibája keletkezik.)

Ennél fogva nem helytálló az sem, ha a hitelesítési bizonyítványhoz mint okirathoz fűződő önálló jogkövetkezményeket vizsgáljuk. A helyes eljárás az okirathoz fűzött törvényi vélelem alkalmazása lett volna a másodfokú bíróság részéről

A Törvényszék megsértette mind a jogállamiság, mint a tisztességes eljáráshoz való jogát a felperesnek azáltal, hogy megkívánta tőle a törvényi vélelemmel szemben (jogszabály), hogy annak fenn álltát a törvényben nem lévő körülmények bizonyításával igazolja.

II/2.

Az eredeti, az első fokú bíróság által 2016. október 7-én az 1.P.20.632/2015/26. sz.-ú végzésben a felperesre kiszabott bizonyítási teher csupán arra vonatkozott, hogy a felperesnek azt kell bizonyítania, hogy a perbeli gázmérőről leszerelt plomba nem azonos azzal, amit eredetileg felszereltek a gázmérőre! Ezt az indítványozó igazolta is szakértői véleménnyel.

Ehhez képest jelentősen megváltozott a bizonyítási teher a Törvényszéki eljárás során, mely az ítéleti hivatkozás szerint a felszerelés kori plombák sérülésmentességére, eredeti voltára vonatkozott a Törvényszéki ítélet szerint.

A Pp. 3. § (3) bek. alapján:

„A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkészített voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.”

A megváltozott bizonyítási teherről azonban „elfelejtette” a Törvényszék tájékoztatni a felperest, erre nem figyelmeztette semmilyen formában, mely a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát és a jogbiztonságot szintén sértette. Ugyanis a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja azt az alkotmányos alapjogot is, hogy a peres félnek a törvényekben biztosított bizonyítási lehetőséget meg kell adni, az eljárásjogi jogaik gyakorlását biztosítani kell, az őket terhelő kötelezettségekről a feleket tájékoztatni kell! Ha ez elmarad, akkor a fél jogai sérülnek Ettől azonban a Törvényszék megfosztotta a felperest a bizonyítási teher – törvényi vélelem ellenére történő – megfordításával és kiterjesztésével olyan körülményekre, melyek eredetileg nem is voltak részei annak az első fokú eljárásban, valamint a bizonyítási teher kiosztásának törvényi rendelkezés ellenére történő elmulasztásával.

Másrészt mindezzel a Törvényszék ugyancsak a Pp. bizonyítási teherrel kapcsolatos eljárási garanciát biztosító szövegét nem annak céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte és alkalmazta.

II/3.

Eljárása során a Törvényszék azt kívánta meg a felperestől, hogy „a perben bemutassa azokat az okirati bizonyítékokat, amelyek az OMH plombáknak az alperes birtokába kerülés kori számát, állapotát és sérülésmentességét igazolják”

Ezen Törvényszéki elvárást a Gesz. 18.5. pontjának, illetve a Törvényszék ezen rendelkezésből a régi Ptk. 205. § (3) bek.-e és a 277. § (4) – (5) bek.-eiből levezetett érvelésének, de burkoltan mégiscsak a Gesz 18.5 pontjának értelmezésére alapította a Törvényszék.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 283. § (2) bekezdésével összevetve is kiemelendő körülmény az alkotmányosság vizsgálata során:

Ptk. 283. § (2) A dolog átvétele során nem kell vizsgálni azokat a tulajdonságokat, amelyeknek a minőségét tanúsítják, illetőleg, amelyekre jótállás vonatkozik.

Mint már ismeretes felperes tanúsította a hitelesítési bizonyítvánnyal a mérő hitelességét, sérülésmentes állapotát pedig az átadáskori munkautalvánnyal, így annak további vizsgálata, illetve a felperes részéről való további igazolásának az elvárása ugyancsak contra legem jogalkalmazást jelent. A Törvényszék eljárásnak e körben is az Alaptörvénnyel való összeütközése jelen esetben megtörtént hiszen a felperes tényállítását törvényileg vélelmező rendelkezést figyelmen kívül hagyva a Törvényszék további követelményeket támasztott felperessel szemben, ráadásul burkoltan, de inkább nyíltan egy hatályban nem lévő a törvénnyel ellentétes kormányrendeletben foglaltakra való hivatkozással. Ez kifejezetten azt eredményezi, hogy a jogállamiságban bízó felperes az őt megillető jogait a Törvényszék félre toltta és más normák teljesítését várta el, melynek oka az volt, hogy **a Törvényszék helytelenül a Ptk. 283. §-t és a Pp. közokiratokra vonatkozó rendelkezéseit azok törvényi céljától eltérve és nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, hiszen nyilvánvalóan szembe helyezkedett ezen fent említett jogszabályokban megfogalmazott egyértelmű törvényi rendelkezésekkel. Ezzel megsértette mind a jogállamiságot, mind a jogbiztonságot, mind a tisztességes eljárás, mind pedig a jogszabályok alkotmányos, azzal összhangban álló értelmezésnek alkotmányos elvét. Nem állhat ugyanis összhangban egy jogi norma értelmezése az Alaptörvénnyel, ha ezen értelmezés alapján a bíróság a törvény céljával és egyértelmű szövegezésével ellentétes jogértelmezésre**

helyezkedik eljárása során, mellyel megbontja a jogrendszer egymásra épülő köveit, a jogszabályi rendelkezések összhangját.

II/4.

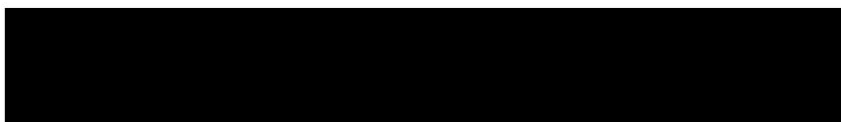
A tisztességes eljáráshoz és a perbeli jogszabályoknak azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezéséhez hozzátartozott volna, hogy egyrésről, azon törvényi vélelemmel igazolt tényeket, amiket a jogalkotó elfogadottnak tekint **a bíróság nem teszi a továbbiakban vitássá, azok bizonyítását nem írja elő**, illetőleg mivel megdönthető vélelemről van szó, az ellenkező tényre hivatkozót kötelezi a bizonyításra, másrésről hozzátartozott volna az is, hogy **a vélelem mellőzésének részletes indokát adja, amelyet szintén elmulasztott a Törvényszék** az indítványozónak a törvényi vélelemre való nyomatékos hivatkozása ellenére.

A Pp. 221. (1) bek.-e alapján:

*„Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül **utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.**”*

Ezene törvényi rendelkezés alapján a Törvényszéknek részletesen ki kellett volna fejtenie ítéletében, hogy a Pp.-ben és a Mérésügyi törvényben lefektetett törvényi vélelmet miért hagyta figyelmen kívül. Erre azonban nem került sor.

Indokolásában a Hitelesítési bizonyítványhoz fűződő jogkövetkezményekre (1991. évi XLV. tv. 10. § (3) bekezdés) tért ki csupán, a hitelesítési bizonyítvány által bizonyított tényhez (hitelesítés megtörtént) azonban nem fűzött indokolást (1991. évi XLV. tv. 13. § (3) bekezdése), azaz, hogy azt miért hagyta figyelmen kívül. **Ezzel egyebekben a Nyíregyházi Törvényszék 2. sz.-ú tanácsa saját korábbi gyakorlatával is szembe helyezkedett**, ugyanis az első fokú eljárásban becsatolása került 2017. február 21-i felperesi irat mellékleteként a másik ugyanezen tényállás mellett folyt perben kiadott **2.Pf.21.685/2016/4. sz.-ú végzése** (ezt jelen Panaszomhoz is csatoltam korábban mellékletként) és az ezen ügyben született jogerős, **2.Pf.21.685/2016/6. sz.-ú ítélet** is a felperes 2017. június 1-i irata mellékleteként, melyben egyértelműen arra az álláspontra helyezkedik a Nyíregyházi Törvényszék ugyanezen tanácsa és a bizonyítási terhet is e körben osztja ki és az ítéletet is erre alapozza, hogy törvényi vélelem alapján vélelmezni kell, hogy a fogyasztási helyen felszerelt mérő hiteles volt, s ezzel szemben a bizonyítás az alperest terheli. Mivel ezen korábbi gyakorlatával szemben a Törvényszék teljesen másik, jogszabály ellenes álláspontra helyezkedett a törvényi vélelem és a bizonyítási teher kapcsán, melyről nem tájékoztatta a felperest és bizonyítási terhet sem osztott e körben, így nem tudott a felperes sem bizonyítási indítványt előterjeszteni, sem érdemi észrevételt tenni e körben, mellyel **a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát szintén megsértette a Törvényszéki eljárás. Ezen felül az indokolás elmaradásával a Törvényszék megsértette a Pp. 221. §-ban rögzített indokolási kötelezettségét és az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek-ben garantált, a rá hátrányos bírósági döntés megindokolásához való alkotmányos jogát.**

III.

Az ítélet bizonyíték- és iratellenessége, a bizonyítékok mérlegelése az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek.-e és XXVIII. cikk (1) bek.-e fényében

Az alaptörvény XXIV. cikk (1) bek.-e és XXVIII. cikk (1) bek.-e biztosítja a jogalanyok számára a tisztességes eljáráshoz való jogot:

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A Törvényszék – a fentiekben kifejtettek szerint Alaptörvénybe ütköző módon ugyan, de – a Gesz 18. 5. pontjában foglaltak teljesülését vizsgálta eljárása során a perben. E körben arra hivatkozott, hogy „az első fokú bíróság az eljárása során a perbeli mérő hitelesítésével, annak felszerelésével, ellenőrzésével kapcsolatos bizonyítékai előterjesztésére a felperest felhívta, így az e körbe tartozó bizonyítási anyag a fellebbezési eljárásban rendelkezésre állt.” (Ítélet 8. oldal 2. bekezdés)

Ez szöges ellentétben áll azzal, hogy kifejti az Ítélet 7. oldal 7. bekezdésében a bíróság, hogy „a tényállás megfelelő tisztázásának hiánya, pedig alapot adhat azon alperesi következtetésre, hogy a hitelesítés és a felszerelés közötti időszakban plombahamisítás történhetett akár az engedélyes raktárában, akár a szerelőjénél is.”

E sorok összevetése alapján ugyanis kétséget kizáróan nem igazolt az, hogy rendelkezésre állt minden bizonyíték és bizonyítási anyag és teljes körűen felderítésre került a tényállás, így a Törvényszék megalapozottan hozhatott ítélet, hiszen a Törvényszék álláspontja szerint a tényállás megfelelő tisztázásának hiányában szenved az eljárás, amit viszont a Törvényszék csak és kizárólag a felperes terhére értékelt anélkül, hogy lehetőséget adott volna a tényállás teljes körű felderítésére! Ez a körülmény sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Eljárása során a Törvényszék azt kívánta meg a felperestől, hogy „a perben bemutassa azokat az okirati bizonyítékokat, amelyek az OMH plombáknak az alperes birtokába kerüléskori számát, állapotát és sérülésmentességét igazolják” (Ítélet 7. oldal 7. bekezdés). A Törvényszék azonban eljárása során – a tisztességes eljáráshoz való jogba ütköző módon – teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az alábbiakat:

- az OMH plombáknak az alperes birtokába kerüléskori számát és hitelességét a Hitelesítési bizonyítvány igazolta
- állapotát és sérülésmentességét az alperes által is aláírt, a sérülésmentességet igazoló Felszerelési munkautalvány és a felszerelési szerelők nyilatkozata igazolta

És ezen tényeket nem befolyásolta az, hogy a hitelesítés dátuma emberei hiba okán elírásra került a munkautalványon vagy az, hogy a raktáros nem írta alá az egyik rubrikát, mi volt a mérő raktárkódja, mely kód egyébként sem a Hitelesítési bizonyítványon, sem pedig a mérőn, sem pedig az OMH plombán nem szerepel, így tulajdonképpen a per eldöntése szempontjából mindezek irreleváns adatok vagy hogy mikor került a mérő raktárba, hiszen jogszabályi rendelkezés van arról, hogy a hitelesített mérők a hitelesítést követően 2 éven belül hozhatóak forgalomba (A Mérésügyi tv. és a végrehajtására kiadott 127/1991 (X.9.) Kor. rendelet (5/A.

§) szerint: „Kötelező hitelesítésű mérőeszköz a hitelesítés hatályán belüli, de legfeljebb 2 évesnél nem régebbi első hitelesítést tanúsító jellel vagy hitelesítési bizonyítvánnyal, illetve megfelelőségi nyilatkozattal vagy megfelelőségi tanúsítvánnyal hozható forgalomba.”), s egyetlen jogszabály sem írja elő vagy tulajdonít jelentőséget annak, hogy a Hitelesítő Hatóság által lezárt dobozt hol és hogyan őrzik, tehát a felperes nem követett el jogszabály sértést e körben.

Viszont az alapjogok, a tisztességes eljáráshoz való jog szempontjából fontos körülmény az, hogy az első fokú bíróság máshogy értékelte a tényeket és a bizonyítékokat, illetve a bizonyítási terhet máshogy osztotta ki, melytől a Törvényszék eltért, de nem adott lehetőséget a felperesnek e körben további bizonyításra, a bizonyítékok újraértékelésére vagy álláspontjának előadására.

A perben kirendelt [REDACTED] igazságügyi szakértő szakértői véleménye:

- „Az általam vizsgált gázmérőn talált maradandó sérülések alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a **fogyasztási helyen a mérőt manipulálták.**” (Szakértői vélemény 21. oldal, A bírói kérdésekre adott 1. sz.-ú válasz!)
- **Ugyanezen álláspontját megismétli a 3. kérdésre adott válaszában más szempontból is a szakértő úr!**
- A Munkautalványon, a táblázatos részen nincs kialakítva olyan rubrika, amelyen a hitelesítő plombára vonatkozó adatok rögzíthetők legyenek. **A gázszolgáltató szerelője a helyszínen a fogyasztó jelenlétében bontja fel a mérőt tartalmazó zárt dobozt. A fogyasztó jelenlétében történik a felszerelés, üzembe helyezés,** majd a Munkautalvány kerül kitöltésre. A fogyasztó aláírásával igazolja, hogy a gázmérőn elhelyezett plombák és jogi záruk sértetlenségét szemrevételezéssel ellenőrizte, a Munkalapon felvezetett adatok helyességét ellenőrizte és aláírta, melynek 1 pl-át átvette. **Az MKEH biztonsági okokból nem adja ki a plomba karakterét tartalmazó lenyomat mintát, vagy archivált képet, csak a hatóság részére adja ki a plomba lenyomat másolatát, mint a jelen esetben is.**” (Szakértői vélemény 21.-22. oldal, A bírói kérdésekre adott 4. sz.-ú válasz!)
- „.... megállapítható, hogy a beavatkozás többször történt, kezdete 2007. év.” (Szakértői vélemény 22. oldal, A bírói kérdésekre adott 5. sz.-ú válasz!)
- **Egyértelműen kijelenthető, hogy az általam történő vizsgálat során bemutatott maradandó sérülések láncolatot képeznek – – és a keletkezésük a fogyasztási helyen történt....**” (Szakértői vélemény 22. oldal, A bírói kérdésekre adott 6. sz.-ú válasz!)
- Szakértői vélemény 22. oldal, A bírói kérdésekre adott 7. sz.-ú válaszban ismételten kifejti a perben kirendelt szakértő, hogy a fogyasztási helyen történt a mérő manipulálása.

A másodfokú bíróság eljárása és ítélet hozatala során teljes mértékben figyelmen kívül maradt a fenti szakértői vélemény értékelése, melynek indokát nem adta a Törvényszék. Ha valóban a teljes bizonyítási anyagot vizsgálta volna a Törvényszék, ahogy azt a másodfokú Ítélet 8. oldalán írta, akkor ezen fent megjelölt bizonyítékokat és tényeket is figyelembe kellett volna vennie a Gész 18.5. pontjában foglalt követelményrendszer vizsgálatakor, melyek alapján viszont a felperesi kereset megalapozottsága még a Gész 18.5. által előírtak fényében is egyértelműen bizonyított. Azonban a per anyagában fellelhető fenti tények, bizonyítékok indokolás nélkül figyelmen kívül maradtak, s mindez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát az Indítványozónak. Ugyanis a tisztességes eljáráshoz való jog azt is magában foglalja, hogy a peres félnek az előadásait, a tanúk előadásait és a fél által csatolt bizonyítékokat megvizsgálja a bíróság, azokat nem hagyja figyelmen kívül, vagy amennyiben mégis, akkor

annak indokát adja! A bírói szabad mérlegelés körében ugyan jogában áll a bíróságnak egyes bizonyítékokat nem figyelembe venni vagy kisebb súllyal értékelni, de amennyiben így jár el, azt meg kell indokolni. De még **ennek körében sem teheti azt meg a bíróság a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogállamisághoz való jog sérelme nélkül, hogy egyszerűen és indokolás nélkül tudomást sem vesz nyilvánvaló bizonyítékokról, melyek teljes mértékben alátámasztják egyébként a fél álláspontját, s melyek egyébként a Törvényszék által előírt és felperesre jogellenesen kirótt bizonyításnak is eleget tettek volna, s figyelembe vételük esetén – perdöntő jelentőségüknél fogva – a felperesi keresetnek helyt kellett volna adni!**

IV.

A jogalanyok egyenlősége az Alaptörvény XV. cikke értelmében

Az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja, hogy:

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Ezek alapján a felek a perben egyenjogúak, egyenlőek, egyik felet sem lehet máshogy megítélni vagy többletkötelezettséget róni rá.

Ehhez képest azonban a Törvényszék ítéletében a felperest már eleve „erősebb szolgáltató”-ként kezeli, akinek bármely igényét kétséget kizáró bizonyossággal kell igazolnia. (Ítélet 7. oldal 4. bekezdés), mely az egyenlőségbe és az egyenlő elbánás elvébe ütközik.

Ugyanis a felek jogviszonya egyenlő a perbeli esetben, nincs köztük alá-felé rendeltség, nem „erősebb” egyik fél sem, még akkor sem, ha az egyik szolgáltató, míg a másik fizet ezért a szolgáltatásért vagy igénybe veszi azt. **Nem lehet megkülönböztetni a feleket – legalábbis a peres eljárás szempontjából és a perbeli jogok és kötelezettségek szempontjából sem a Pp. sem az Alaptörvény szerint – még csak aszerint sem, hogy az egyik egy nagyobb apparátust működtet a sok igény kiszolgálására, míg a másik csak egy a sok igénylő közül.** Így már maga a megfogalmazás is feltételezi a Törvényszék rejtett megkülönböztetését, azt, hogy az egyik felet erősebbnek ítéli, mely alapján indokolatlanul többlet terhet rótt rá a bizonyítási eljárásban és a bizonyítékok mérlegelése során.

Ez jól érzékelhető a Törvényszék azon megállapításából is, hogy kétség nélkül **elfogadja annak lehetőségét**, hogy „a hitelesítés és a felszerelés közötti időszakban plombahamisítás történhetett akár az engedélyes raktárában, akár a szerelőjénél is”, **mely elégséges volt a per eldöntéséhez, de a Hitelesítési bizonyítvánnyal átadott hiteles mérőhöz fűződő törvényi vélelem ellenére** az a lehetőség fel sem merül értékelhető, mérlegelendő körülményként a Törvényszékben, hogy egy több évig fel sem fedezett plombahamisítás csak és kizárólag a fogyasztó érdekében áll és nincs semmilyen ésszerű oka a felperesnek vagy alkalmazottainak több évig hamis plombával felszerelt mérőn engedni a gázszolgáltatást!

Ezért csak megismételni tudom azon álláspontom, miszerint nem lehet különbséget tenni a perben vagy bármely eljárásban a jogalanyok között azon az alapon, hogy az egyik nagyobb apparátussal rendelkezik vagy munkájából adódóan szakmailag felkészültebb az adott témában, netán nagyobb vagyonnal gazdálkodik vagy az adott jogvita alapját képező jogviszonyban Ő nyújtja a szolgáltatást, míg a másik csak igénybe veszi azt. **Alkotmányossági szempontból a törvény előtt minden jogalany egyenlő, s az egyikre a perben nagyobb terhet róni – akár a törvényi vélelemmel támogatott kérdésben bizonyításra kötelezni – csak azon okból kifolyólag, mert „erősebb szolgáltató”-i pozícióban van a Törvényszék álláspontja szerint, nem lehet.**

Ezzel az álláspontjával és a perben az indítványozóra rótt, indokolatlan többletterhet és indokolatlan megkülönböztetés, s ennek kapcsán a felek által előadott bizonyítékok ezen az alapon súlyozott mérlegelésével álláspontom szerint a Törvényszék megsértette az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglaltakat az eljárása során.

A fentiek alapján indítványozó álláspontja az, hogy a sérelmezett Nyíregyházi Törvényszéki ítélet több ponton megsértette az Alaptörvényt, s több szempontból megsértette indítványozó alkotmányban biztosított alapjogait. Minderre tekintettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomban foglaltaknak szíveskedjen helyt adni. Kérem ez alapján a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Nyíregyházi Törvényszék 2.Pf.20.290/2018/8. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a 15. cikk (4) bekezdésével, a 28. cikkel, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével és a XV. cikk (1)-(2) bekezdésével.

Debrecen, 2018. október 30.

Tisztelettel:

 képviselőként
Dr. Herczeg Roland ügyvéd

DR. HERCZEG ROLAND
ügyvéd

